

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การกำหนดแนวทางการฝึกผสมระหว่างกองทัพอากาศกับกองทัพอากาศ

มิตรประเทศเพื่อก้าวสู่วิสัยทัศน์ “กองทัพอากาศชั้นนำในภูมิภาค”

โดย : นาวาอากาศเอก ฉลองชัย ไยไหม

อาจารย์ที่ปรึกษาเอกสารวิจัย : นาวาอากาศเอก

(สามารถ หมดนุรักษ์)

สิงหาคม ๒๕๖๕

เอกสารการวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและนำเสนอแนวทางทางการฝึกผสมระหว่างกองทัพอากาศกับกองทัพอากาศมิตรประเทศเพื่อก้าวสู่วิสัยทัศน์ “กองทัพอากาศชั้นนำในภูมิภาค” โดยการนำข้อมูลมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เพื่อให้ทราบถึงสถานะแวดล้อมปัจจุบัน รวมทั้งจัดทำ มาตรการส่งเสริมความเข้มแข็ง ให้ได้สถานะแวดล้อมที่ต้องการของการฝึกผสมของกองทัพอากาศ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่รวบรวมโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฝึกผสมระหว่างกองทัพอากาศไทยกับกองทัพอากาศมิตรประเทศ รวมทั้งศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเอกสารที่นำมาใช้ในการดำเนินการวิจัยเป็นเอกสารราชการ บทความ และบทวิเคราะห์ทั้งที่เป็นสิ่งตีพิมพ์และเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์นโยบาย และกรอบความร่วมมือที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการฝึกผสมของมิตรประเทศและแนวทางการฝึกผสมที่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและศึกษาข้อมูล แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะแวดล้อมทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาการฝึกผสมของกองทัพอากาศ เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสังเคราะห์และกำหนดแนวทางการพัฒนาการฝึกผสมของกองทัพอากาศ

ผลการวิจัยพบว่า การฝึกผสมฯ ของกองทัพอากาศ เป็นการเตรียมความพร้อม และการพัฒนาขีดความสามารถของ กองทัพอากาศ ในด้านบุคลากร เทคโนโลยี และยุทธวิธีการรบสมัยใหม่

ซึ่งมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ให้ความรู้ความเท่าทันกับมิตรประเทศ อีกทั้งยังเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอีกด้วย แต่การฝึกผสมฯ ส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เป็นการฝึกผสมแบบทวิภาคี มีกำลังทางอากาศเพียง ๒ ชาติในการเข้าร่วมการฝึก มีเครื่องบินเข้าร่วมการฝึกจำนวนน้อย และเน้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นหลัก ซึ่งกองทัพอากาศได้รับผลประโยชน์จากการฝึกผสม ไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป หากไม่มีการกำหนดแนวทางการฝึกผสมที่ชัดเจนจะเกิดการฝึกผสมเพื่อบ่มบ่มแน่นแต่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การพัฒนากองทัพอากาศมีขีดจำกัด ไม่มีทิศทางที่แน่นอน สิ้นเปลือง กำลังพล เวลา และงบประมาณในระยะยาว จึงควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาการฝึกผสมฯ ของกองทัพอากาศ โดยมีประเด็นที่สมควรได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ อาทิ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ยุทโธปกรณ์ เทคโนโลยี และบุคลากร ให้มีขีดความสามารถรองรับ การริเริ่มจัดการฝึกผสมแบบพหุภาคีขนาดใหญ่ภายในประเทศ ภายใต้รหัสการฝึกใหม่ โดยใช้กรอบความร่วมมือที่เกี่ยวข้องในการเชิญมิตรประเทศทั้งในภูมิภาคอาเซียน และนอกภูมิภาคอาเซียนเข้าร่วมการฝึก และพิจารณาปรับลดการฝึกผสมแบบทวิภาคี โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นต้น

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการฝึกผสมระหว่างกองทัพอากาศกับกองทัพอากาศมิตรประเทศเพื่อก้าวสู่วิสัยทัศน์ “กองทัพอากาศชั้นนำในภูมิภาค” โดยการนำข้อมูลมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ SWOT Analysis โดยใช้ 7s McKinsey และ PEST Analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เพื่อให้ทราบถึงสถานะแวดล้อมปัจจุบัน รวมทั้งจัดทำ TOWS Matrix เพื่อหามาตรการส่งเสริมความเข้มแข็ง ให้ได้สถานะแวดล้อมที่ต้องการของการฝึกผสมของกองทัพอากาศ ทั้งนี้แนวทางการพัฒนาการฝึกผสมของกองทัพอากาศ สามารถนำไปขับเคลื่อนการฝึกผสมของกองทัพอากาศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนากองทัพอากาศเพื่อก้าวสู่วิสัยทัศน์ “กองทัพอากาศชั้นนำในภูมิภาค”